

Κι αν δεν μιλάει κανείς για Θεό, μιλάνε τα Τραγούδια μας

/ [Γνώμες](#)

Του Κωνσταντίνου Κομήτη, Μουσικού

Ακούγοντας αυτές τις μέρες μια ομιλία του Μακαριστού Μητροπολίτου Φλωρίνης Αυγουστίνου Καντιώτη έμεινε η σκέψη μου στα λόγια του "Κι αν δεν μιλήσουμε εμείς για Θεό,θα μιλήσουν οι πέτρες της πατρίδας μας αδέρφια!!

Παραφράζοντας τα λεγόμενα του μεγάλου Επισκόπου,θα τολμήσω να γράψω λίγες σκέψεις και να τις μοιραστώ μαζί σας

Κι αν δεν μιλάμε σήμερα για Θεό μιλάνε τα τραγούδια μας!!!!

"Γη της πικραμένης Παναγιάς" μοιάζει ολόκληρη η Οικουμένη αυτές τις μέρες και περιμένει μαζί Της όσο ποτέ άλλοτε κάτω απ'το Σταυρό την αληθινή Ανάσταση της!

Ζυμωμένα μέσα στα παλιά τραγούδια βρίσκονται οι Θείες μορφές του Χριστού και

της Παναγίας μας.Ο στιχουργός-ποιητής δεν διστάζει να “βάλει”μέσα στην χαρά και στην λύπη την μόνη Ελπίδα των χριστιανών. Όχι από ασέβεια, αλλά απεναντίας, γιατί την “Συννεφιασμένη Κυριακή που μοιάζει με την καρδιά”του απελπισμένου ανθρώπου,του αρρώστου, του ανέργου, του νέου που ψάχνετε,σε ένα αβέβαιο μέλλον χωρίς Θεό, εκεί φωνάζει με κραυγή “Χριστέ και Πα..... Χριστέ και Παναγιά μου”!

Αυτές τις τελευταίες ημέρες που “έφτιαξε” ο καιρός,”Μοσχοβολούν οι γειτονιές Βασιλικό κι ασβέστη.... Σάββατο βράδυ μου όμορφο ίδιο Χριστός Ανέστη”. Εικόνες και μυρωδιές από μια μακρινή εποχή, από την γειτονιά των παιδικών μας χρόνων που δεν υπάρχει πια και ένα Πάσχα που δεν θα μοιάζει με τίποτα φέτος....

“Άνοιξε το παράθυρο να μπει δροσιά να μπει του Μάη εμείς για αλλού κινήσαμε κι αλλού η ζωή μας πάει”. Ένα ανοιχτό παράθυρο έμεινε στους ηλικιωμένους να κοιτούν απ’ έξω τους νέους που δεν υπολογίζουν τίποτα μέχρι να έρθει η ασθένεια και μπούμε στο ρόλο του ηλικιωμένου, που περιμένει ένα τηλεφώνημα για παρηγοριά,τώρα θα τον καταλάβουμε, τώρα από αυτό το παράθυρο θα γνωριστούμε με τον γείτονα που δεν ξέραμε ούτε το όνομα του κ οι μυρωδιές και η δροσιά της Άνοιξης θα μας θυμίζει τα λουλούδια του Επιταφίου!

Με πυξίδα αυτή την φορά ότι δεν ζούμε τώρα μετανιωμένοι για τις άσκοπες βόλτες τους καφέδες τα κουτσομπολιά με ταπείνωση και νηστεία των παραπάνω θα περιμένουμε. **“Θα καρτερούμε με λαχτάρα να φουσήξει ένας αγέρας” και να νιώσουμε όπως ο ποιητής Γ. Βερίτης κάθε φορά που κοινωνούμε το Σώμα και το Αίμα του Χριστού να κάνουμε Πάσχα!!**

Πάσχα θα κάνω σήμερα κι είν’η λαχτάρα μου μεγάλη!
Πάσχα θα κάνω πάλι σήμερα γιατί θα κοινωνήσω πάλι!

Καλή Ανάσταση